

нитѣ си проповѣди и слова успѣлъ да убѣди Хозарския князь, че най-доброто учение е християнското, като оборилъ мохамеданскитѣ и еврейскитѣ учители. Слѣдъ завръщанieto си отъ земята на Хозаритѣ въ Цариградъ, понеже двамата апостоли се рѣшили биле да посвѣтихъ животътъ си за просвѣщението и образованието на славянскитѣ племена, Кирилъ съставилъ славянскитѣ писмена отъ еврейски, латински и гръцки, като добавилъ отъ себе си още нѣкои букви, нужни за славянскитѣ звукове, поднесалъ ги на императорътъ Михаила III, който ги и одобрилъ. Слѣдъ това, братята дѣятелно се заловили да превождаатъ най-необходимитѣ отъ священното писание и богослужението книги отъ гръцки. Языкътъ, на който тѣ превождали книгитѣ, е старо-българския, наричанъ отъ всичкитѣ славянски племена „языкъ славянскъ“, който языкъ Святитѣ братъя сж научили въ домътъ си, въ г. Солунъ.

Скоро се отворило за неуморимитѣ труженници широко поприще за възлюбенната отъ тѣхъ апостолска дѣятелность

Въ 863 г. Моравский князь, Ростиславъ, е проводилъ до императорътъ молба да му се испратихъ учени мжжъе, които да проповѣдватъ християнството на славянский языкъ, понеже моравцитѣ не можѣли да разбиратъ языкътъ на латинскитѣ проповѣдници. Изборътъ на императорътъ и цариградския патриархъ падналъ на отличившитѣ се вече достойни проповѣдници, на двамата святи братъя. Кирилъ и Методий, доста подготвени вече за трудното дѣло, тръгнали за